

ת"פ 66152/06/20 - מדינת ישראל נגד מג'ד אבו סכראן, נאדר זחאיקה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 66152-06-20 מדינת ישראל נ' אבו סכראן(עציר) ואח'

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד
1. מג'ד אבו סכראן
2. נאדר זחאיקה
הנאשמים

גזר דין

1. העבירות בהן הורשעו הנאשמים:

ביום 11.11.2020 הורשעו שני הנאשמים על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירת מעשה טרור של הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977, ביחד עם סעיף 29 לחוק ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, ובביצוע שתי עבירות של מעשה טרור של ניסיון להיזק בזדון - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין יחד עם סעיפים 25 ו-29 לחוק, ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור. כמו כן, הורשע הנאשם 1 בביצוע עבירת מעשה טרור של מעשי פיזיות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

2. כתב האישום המתוקן בו הודו הנאשמים, מחזיק ארבעה אישומים. שלושה אישומים משותפים לשני הנאשמים, ואילו האישום הרביעי מיוחס לנאשם 1 בלבד.

על פי האמור באישום הראשון, ביום 07.05.2020 קשרו הנאשמים קשר עם קטין ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית מגורים בו מתגוררת משפחה יהודית, המצוי בשכונת נוף ציון הסמוכה לשכונת ג'בל מוכאבר בירושלים, זאת מתוך מניע לאומני אידיאולוגי ובמטרה להצית את הבית בשל היותו בית שבו מתגוררת משפחה יהודית. בסופו של דבר הקטין לא המשיך ביישום הקשר, והנאשמים המשיכו בקידום הקשר בלעדיו. כך, הנאשמים אספו שישה בקבוקי זכוכית ריקים וייצרו מהם מספר בקבוקי תבערה. בשלב מסוים עבר במקום דודו של הנאשם 1, אשר בראותו את מעשי הנאשמים ניסה לשכנע אותם שלא יכינו ויידו את בקבוקי התבערה, אולם הנאשמים המשיכו בייצור בקבוקי התבערה. לאחר מכן עטו הנאשמים על פניהם רעלות לצורך מניעת זיהויים, והם התקדמו עד לבנין נטוש המצוי 30 מטר מביתה של המשפחה היהודית. הנאשם 2 עלה לקומה העליונה של הבנין הנטוש כדי לבדוק ולהבטיח שאין כוחות ביטחון באזור. מיד לאחר מכן, סמוך לשעה 00:31, נפגשו הנאשמים בקומה השלישית של הבנין הנטוש. הנאשם 2 הצית את בקבוקי התבערה והעביר אותם לידי הנאשם 1, אשר יידה אותם לעבר בית

המשפחה היהודית ולעבר רכב שעמד בסמוך לבית המשפחה. אחד מבקבוקי התבערה נחת בחצר הבית מצד ימין לדלת הכניסה בסמוך לבלוני גז. הבקבוק התלקח ובער עד שהגיעה שוטרת שהוזעקה למקום וכיבתה את השריפה יחד עם בעלת הבית. בקבוק תבערה נוסף נחת בסמוך לבית בעודו בוער, אולם הוא לא התנפץ ולא התלקח. בקבוק שלישי נחת בעודו דולק בחניה שנמצאת מספר מטרים מהבית, הוא נשבר בחלקו העליון וגם הוא לא התלקח. יתר בקבוקי התבערה נחתו באזורים שאינם ידועים למאשימה.

על פי האמור באישום השני, במהלך חודש ינואר או פברואר של שנת 2020 קשרו הנאשמים קשר יחד עם א' לירות זיקוקים וליידות אבנים לעבר ביתה של המשפחה היהודית האמורה, זאת מתוך מניע לאומני אידיאולוגי ובמטרה להצית את הבית בשל היותו בית שבו מתגוררת משפחה יהודית, אשר לשיטת הנאשמים נמצא על אדמה השייכת לאוכלוסייה הערבית. כמו כן מציין כתב האישום, כי הקשר נרקם גם מתוך שנאתו של נאשם 2 ליהודים, ובשל כעסו של הנאשם 1 על יחסו של הצבא הישראלי לאוכלוסייה הערבית. בהמשך לקשר נפגשו הנאשמים יחד עם א'. הנאשם 1 הביא למפגש שתי כוורות זיקוקים, השלושה עטו רעלות על פניהם לצורך מניעת זיהויים ושמו פעמיהם לבית המשפחה היהודית. הנאשמים ו-א' הגיעו למרחק של 25 מטר מהבית, ואז ירה הנאשם 1 שישה זיקוקים לעבר פתח הבית, הנאשם 2 יידה שתי אבנים לעבר הבית, ו-א' יידה מספר אבנים שאינו ידוע לעבר הבית. האבנים שיידו השניים פגעו בפתח הבית.

על פי האמור באישום השלישי, ביום 30.6.19 קשרו הנאשמים קשר עם א' האמור ועם ע' (קטין יליד 29.9.02), לירות זיקוקים וליידות אבנים לעבר בית המשפחה היהודית האמורה, זאת מתוך מניע לאומני אידיאולוגי ובמטרה להצית את הבית בשל היותו בית שבו מתגוררת משפחה יהודית, שלשיטת הנאשמים מתגוררת על אדמה השייכת לאוכלוסייה הערבית. כמו כן, הקשר נרקם מתוך שנאתו של נאשם 2 ליהודים ובשל כעסו של נאשם 1 על יחסו של הצבא הישראלי לאוכלוסייה הערבית. בהמשך לקשר נפגשו הנאשמים ויתר הקושרים. הנאשם 1 הביא עמו לפגישה כוורת ובה 24 זיקוקים, הנאשמים ויתר הקושרים עטו על פניהם רעלות לצורך מניעת זיהויים והארבעה הלכו לכיוון בית המשפחה היהודית. כאשר הגיעו הארבעה למרחק של כ-25 מטרים מבית המשפחה היהודית, ירה הנאשם 1 את הזיקוקים לעבר פתח הבית בעוד א' תיעד את מעשיו בסרטון באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו. הנאשם 2, א' ו-ע' יידו כל אחד שתיים או שלוש אבנים לעבר פתח הבית.

האישום הרביעי מתייחס לנאשם 1 בלבד. על-פי האמור באישום זה, במהלך חודש ספטמבר 2019 רכש הנאשם שתי כוורות של זיקוקים. כשבועיים לאחר מכן גמלה בלבו של הנאשם 1 החלטה לירות את הזיקוקים לעבר רכבים של יהודים שחנו בחניון הסמוך לבתים של יהודים המצויים בהתנחלות "נוף צוף" שליד שכונת ג'בל מוכאבר. כזאת החליט הנאשם 1 מתוך מניע לאומני אידיאולוגי במטרה להצית את הרכבים בשל היותם רכבים של יהודים, ומתוך כעסו על יחס כוחות הביטחון לאוכלוסייה הערבית. בהמשך להחלטה האמורה הלך הנאשם 1 לעבר חניון הרכבים, ותוך כדי כך הוא הזמין את מוחמד עבידאת להגיע למקום כדי לצלם סרטון וידיאו של האירוע המתוכנן. מוחמד עבידאת נעתר לבקשת הנאשם וביצע אותה. כמו כן הנאשם עטה על עצמו רעלה כדי למנוע את זיהויו. בהמשך לכל האמור, כאשר הגיע הנאשם 1 למרחק של 15-20 מטר מחניון הרכבים, הוא ירה זיקוקים לעבר רכבי היהודים. בשלב מסוים יצא אדם מאחד מבתי היהודים וצעק על הנאשם שהוא יירה בו. כתוצאה מכך חדל הנאשם

ממעשיו ונמלט. אחר הדברים האלה, שלח מוחמד עבידאת לנאשם את הסרטון שתיעד את ירי הזיקוקים, הנאשם הוסיף לסרטון כיתוב בערבית "שאלוהים יחזק אותם, כל הזיקוקים בגין ירושלים", והוא פרסם את הסרטון באמצעות יישומון טיק טוק.

כאמור לעיל, בגין האישומים הללו בהם הודו הנאשמים, הם הורשעו בעבירות שצוינו לעיל.

3. תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן ערך תסקירים לגבי שני הנאשמים. שני התסקירים ממליצים על הטלת ענישה מוחשית של מאסר בפועל על הנאשמים, זאת לנוכח חומרת העבירות ולנוכח העובדה שמדובר בנאשמים אשר שירות המבחן התרשם שחרטתם איננה כנה. שירות המבחן ציין כי הוא התרשם שברקע ביצוע העבירות מצויות עמדות לאומניות של שני הנאשמים. שירות המבחן ציין כי לשני הנאשמים אין עבר פלילי, אולם לנוכח האמור לעיל, ולנוכח העובדה ששניהם עצורים עד תום ההליכים, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בנוגע לנאשמים.

4. ראיות המאשימה וטיעוניה לעונש

המאשימה הגישה כראייה את גזר הדין שניתן בעניינו של אותו א', קטין יליד 19.9.02, אשר היה מעורב באישומים השני והשלישי הנ"ל. על א' שהודה במעשיו והביע חרטה כנה נגזר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי של 3 חודשים. בהמשך נתייחס להשלכות שיש לגזר דין זה על עניינם של הנאשמים שלפניי. בטיעוניה הדגישה המאשימה את העובדה שמדובר בריבוי מעשים מתוך מניע לאומני. מדובר במעשים שעולים כדי מעשי טרור כמשמעו של מונח זה בחוק המאבק בטרור, אשר בוצעו לאחר תכנון מראש ובחבורה. המאשימה הסכימה, בצדק, שיש מקום לקבוע מתחם אחד לכל האישומים. לאור האמור טענה המאשימה כי הפגיעה בערכים המוגנים חמורה, וכי בהמשך לענישה הנוהגת ראוי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1, אשר הורשע בארבעה אישומים, ינוע בין 24 ל-44 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וכי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2, שהורשע בשלושה אישומים, צריך לנוע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. המאשימה טענה כי לנוכח גילם הצעיר של הנאשמים והודאתם מחד, ולנוכח התסקיר השלילי מאידך, יש למקם את העונש המתאים במחצית המתחם, ולגזור על נאשם 1 34 חודשי מאסר ועל הנאשם 2 30 חודשי מאסר.

5. ראיות הנאשמים וטענותיהם לעונש

בא כוח הנאשמים הגיש אישור (נע/1) המלמד על כך שהנאשם 2 עבד בחברת שיפוצים בחודשים שקדמו למעצרו. כמו כן, לבקשת הנאשמים הוזמן משב"ס צילום של תיקם הרפואי אשר לטענתם מלמד על בעיות רפואיות מהן הם סבלו בזמן החקירות. יוער כבר עתה, כי מעיון בחומר הרפואי עולה כי במהלך מעצרו עד כה הנאשמים סבלו מבעיות רפואיות מסוימות, אך לא מבעיות רפואיות מיוחדות שיכולה להיות להן השפעה על גזר דינם.

בטיעוניו לעונש הפנה בא כוח הנאשמים לכך שפער הגילאים בין הנאשמים לבין א' איננו גדול. בא כוח הנאשמים הוסיף וטען, כי הגם שאין מקום לגזור על הנאשמים את אותו עונש שנגזר על א', שהרי הוא הורשע רק בשני אישומים, הרי שיש להביא בחשבון את העונש שנגזר על א' בעת גזירת עונשם של הנאשמים. בא כוח הנאשמים טען שא' תיעד את אחד האירועים וכי בהיבט זה מעשהו חמור ממעשיהם של הנאשמים. בא כוח הנאשמים טען כי על יסוד הענישה הנוהגת ועל יסוד העונש שנגזר על א' ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 על 10-22 חודשי מאסר, ואת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 על 10-16 חודשי מאסר. על רקע עברם הנקי של הנאשמים, ועל רקע הודאתם, טען בא כוח הנאשמים שיש למקם את עונשם בתחתית מתחם העונש ההולם, גם אם לא בתחתית ממש, ולגזור על הנאשם 1 עונש של 16 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

6. בתום שמיעת טיעוני בא כוחם השמיעו גם הנאשמים את דבריהם. הנאשם 1 הצהיר שהוא מבקש סליחה על מה שקרה, וכי בכוונתו ללמוד לאחר שחרורו מהכלא, להתחתן ולעבוד. גם הנאשם 2 הביע צער על העבירות שביצע, ואמר שהוא מבקש להשתחרר מהכלא כדי שיוכל לעבוד, לעזור למשפחתו ולהתחתן.

לבקשת בא כוח הנאשמים מסרו גם אבותיהם של הנאשמים את דבריהם. אביו של נאשם 1 אמר שמדובר בנאשמים שהם ילדים ללא ניסיון בחיים, ושאינו ספק שתקופת המאסר לימדה אותם לקח. גם אביו של נאשם 2 ציין שמדובר בנאשמים צעירים. לדבריו יש יחסים טובים עם השכנים היהודים שבשכונה, והוא מצטער על מה שאירע.

דין והכרעה

7. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הפסיקה עמדה לא פעם על כך שעבירת ההצתה, וממילא גם העבירה של ניסיון הצתה, הן עבירות חמורות מעצם טיבן, כיוון שיש בהן כדי לסכן חיי אדם, וכיוון שלמצית אין שליטה על התפשטות האש לאחר שזו הוצתה (ע"פ 4311/12 מילאד סורי נ' מדינת ישראל (8.11.12)). על כן, מגמת הפסיקה היא להחמיר בענישה בעבירות אלו (ע"פ 8125/15 פרוקופנקו נ' מדינת ישראל (19.4.16)). לגבי בגירים נקבע כי בדרך כלל על העונש לכלול מרכיב של מאסר בפועל (ע"פ 7045/12 אלטנאי נ' מדינת ישראל (13.3.13)). הפסיקה גם עמדה לא פעם על החומרה המיוחדת הגלומה בביצוע עבירות של יידוי בקבוקי תבערה ועל הצורך לגזור עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו (ע"פ 2206/16 פלוני נ' מדינת ישראל (3.11.16)). ראוי לזכור כי בענייננו נקבע שהנאשמים ביצעו את העבירות המיוחסות להם בנסיבות של מעשה טרור, כמשמעו בחוק המאבק בטרור. לגבי עבירות שנקבע לגביהן כי הן בגדר מעשה טרור נפסק כי:

"המחוקק הורה על החמרת הענישה ועל עליית מדרגה במאבק בטרור במישור

המשפט הפלילי. ואם זוהי מצוות המחוקק, הרי שתפקידו של בית המשפט ליישמה. לא נוכל אפוא להנחות את עצמנו עוד לפי מדיניות הענישה שנהגה עובר לכניסתו של חוק המאבק בטרור לתוקף, ולהותיר את הוראות החוק בבחינת משפט עלי ספר, הלכה ואין מורין כן"

(ע"פ 1466/20 מדינת ישראל נ' פלוני (22.7.20) (להלן - "עניין פלוני")).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שלפני גבוהה, אך היא איננה בדרגת החומרה הגבוהה ביותר, שכן מצד אחד מדובר אמנם ברצף של עבירות חמורות שבוצעו כנגד אותו בית, אך מצד שני למרבה המזל לא נגרם נזק של ממש בנפש או ברכוש.

8. מתחם העונש ההולם - הענישה הנהוגה

ב"כ המאשימה הפנה בטיעוניה למספר גזרי דין שבמסגרתם נגזרו על נאשמים שביצעו עבירות של השלכת בקבוקי תבערה עונשי מאסר משמעותיים.

בע"פ 1466/20 הנ"ל נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בשני אירועים בהם הוא ביצע עבירות של ניסיון הצתה בנסיבות מעשה טרור, הפרת הוראה חוקית, חבלה בכוונה מחמירה בנסיבות מעשה טרור וסיוע לייצור נשק בנסיבות מעשה טרור. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 26 חודשי מאסר בפועל. ערעורה של המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 32 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי י-ם) 40011-04-14 מ"י נ' **מחמד עביד** (21.9.15), הורשעו הנאשמים בשמונה אישומים הנוגעים ליידוי אבנים ובקבוקי תבערה על אזרחים ועל כוחות הביטחון. הנאשמים הורשעו במספר רב של עבירות ובכלל זה בעבירות של ייצור נשק, חבלה בכוונה מחמירה, הצתה, ניסיון לתקיפת שוטר, ונשיאת נשק. בית המשפט גזר על הנאשמים השונים עונשים של 24 עד 66 חודשי מאסר לריצוי בפועל. העונש החמור ביותר נגזר על נאשם שהורשע בשמונה אישומים והעונש הקל ביותר נגזר על נאשם שהורשע בשני אישומים.

בת"פ (מחוזי י-ם) 41851-06-12 מ"י נ' **בצבוץ ואח'** (4.3.13), הורשעו הנאשמים בשורה של עבירות שיוחסו להם במסגרת כתב אישום שכלל עשרה אישומים. בכלל זה הורשעו הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון הצתה, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ייצור נשק ועוד. על הנאשמים נגזרו עונשים של 36 עד 40 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי נסיבותיו של תיק זה, כמו גם נסיבותיו של ת"פ 40011-04-14 הנ"ל, חמורות מנסיבותיו של המקרה שלפני, זאת לנוכח מספר האישומים וטיב העבירות שבהן הורשעו הנאשמים באותם תיקים.

בת"פ (מחוזי י-ם) 17277-05-20 מ"י נ' **אמיר מחמוד** (9.11.20), הורשעו הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וניסיון לייצור נשק. על-פי כתב האישום בו הודו הנאשמים הם ייצרו בקבוקי תבערה לצורך יידויים על כוחות הביטחון בעיסוואיה. כמו כן הם קשרו קשר עם אחר לירות זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בעיסוואיה. בהמשך לכך במהלך פעילות של כוחות

הביטחון יידו לעברם הנאשמים בקבוקי תבערה ואבנים, וכן נורו לעבר כוחות הביטחון זיקוקים. כמו כן בהזדמנויות נוספות יידו הנאשמים אבנים לעבר רכב משטרה ובהזדמנויות נוספות הם קשרו קשר ליידות אבנים ובקבוקי תבערה על כוחות הביטחון. בית המשפט גזר על הנאשמים עונשים של 22 ו-26 חודשי מאסר.

בא-כוח הנאשם הציג גזר דין אחד שניתן בת"פ (מחוזי-ים) 1505-07-17 מ"י נ' שריפה (7.3.18), במסגרתו גזרתי אני על נאשמים שהורשעו בשתי עבירות של הצתה עונשים של 16 עד 20 חודשי מאסר בפועל. יצוין שנסיבותיו של אותו מקרה היו קלות יותר מנסיבות המקרה שלפניי, הן מבחינת מספר האישומים, הן מבחינת הסיכון הגדול יותר שיצרו הנאשמים שלפניי לשלומם של המתלוננים.

מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9.

מדובר בריבוי עבירות שבוצעו על-ידי הנאשמים בשלוש הזדמנויות שונות, כאשר הנאשם 1 הורשע גם בביצוע עבירה בהזדמנות רביעית. בשלושת האישומים המשותפים לשני הנאשמים בוצעו העבירות בחבורה כלפי אותו בית של משפחה יהודית. כל העבירות בוצעו ממניעים לאומניים. כל אלו נסיבות המצביעות על חומרת מעשיהם של שני הנאשמים.

מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם, אשר כלל בין היתר הכנת בקבוקי תבערה, כיסוי פניהם של הנאשמים לצורך מניעת זיהויים, ובמקרה אחד - האישום הרביעי המיוחס לנאשם 1 - אף תיעוד של העבירה והפצת התיעוד ברבים. בעת ביצוע העבירות השתמשו הנאשמים במספר בקבוקי תבערה, בזיקוקים ובאבנים. מגוון האמצעים שבהם עשו הנאשמים שימוש, וטיבם, מוסיפים אף הם נופך של חומרה לעבירות שביצעו הנאשמים. יצוין בהקשר זה כי מי שהצטייד בפועל בזיקוקים וביצע בפועל ירי שלהם, כאמור באישומים השני והשלישי, הוא הנאשם 1, בעוד שכאמור באישומים אלו הנאשם 2 "הסתפק" בידי אבנים לעבר בית המשפחה היהודית. כאמור באישום הרביעי, גם במקרה זה עשה הנאשם 1 שימוש בזיקוקים.

לאור האמור לעיל אני סבור שחלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירות נושא אישומים 1-3 גדול יותר מחלקו של הנאשם 2, אם כי חלקו של נאשם 2 אינו שולי כלל ועיקר, שהרי הוא היה שותף פעיל לתכנון המעשים ולביצועם.

הנזק שהיה צפוי כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק חמור. מדובר בידי בקבוקי תבערה ואבנים לעבר בית מגורים מאוכלס. נקל לשער איזה נזק היה נגרם אם בקבוקי התבערה היו מתלקחים כפי שתכננו הנאשמים. במקרה כזה עלול היה להיגרם לשוכני הבית נזק גוף חמור ויתכן שהיו נגרמות גם אבדות בנפש חלילה. דברים אלה אמורים ביתר שאת לגבי הנאשם 1 אשר הוא זה שעשה שימוש בזיקוקים, והוא זה אשר במסגרת האירועים האמורים באישומים 2 ו-3 זרק את בקבוקי התבערה על הבית. למרבה המזל, ויודגש שמדובר במזל בלבד, הנזק שנגרם בפועל לא היה חמור כמו הנזק שעלול היה להיגרם. לא נגרמו נזקי גוף למי מהמתלוננים, וכתב האישום גם לא מצוין נזקי רכוש משמעותיים שנגרמו. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון שהעבירות נושא אישומים 1-3 בוצעו כולן כנגד אותו בית שבו שוכנת משפחה יהודית. הגם שלא הוגשו תסקירי נפגעי עבירה או הצהרות נפגעי עבירה ברור מאלי

הנזק הנפשי שנגרם לבני המשפחה האמורה כתוצאה מהמתקפה המתמשכת על ביתה. יחד עם זאת, בהעדר תסקירים או הצהרות כאמור לעיל, לא ניתן לקבוע שמדובר בנזק לצמיתות.

כאמור לעיל, הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות מוסיפות לעבירות נופך של חומרה. מדובר בעבירות שבוצעו ממניעים לאומניים, ועל כן מדובר ב "מעשה טרור" כמשמעו של מונח זה בחוק המאבק בטרור.

הנאשמים אמנם צעירים, ילידי 2000 ו-2001 אולם הם בגירים, ואין ספק שלנוכח גילם ולנוכח טיב המעשים הם היו מודעים היטב לפסול שבמעשיהם ולסיכון הגלום בהם.

יתר הנסיבות המנויות בסעיף 40ט לחוק העונשין אינן רלוונטיות לענייננו.

10. העונש שנגזר על המעורב הנוסף

על המעורב הנוסף בפרשה שבה הורשעו הנאשמים שלפניי נגזר עונש של 9 חודשי מאסר בצירוף 3 חודשי מאסר על תנאי. ואולם, יש הבדלים משמעותיים בין המעורב הנוסף לבין הנאשמים שלפניי. ראשית, המעורב הנוסף הורשע בשני אישומים בלבד. שנית, המעורב הנוסף הוא קטין. ושלישית, המעורב הנוסף הביע חרטה כנה על מעשיו. במצב דברים זה יש הצדקה להחמיר משמעותית בעונשם של הנאשמים שלפניי בהשוואה לעונשו של המעורב הנוסף.

11. מתחם העונש ההולם

אשר על כן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 עומד על 20 עד 40 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 עומד על 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

12. העונש המתאים - הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

כאמור, תסקירי שירות המבחן אינם חיוביים. הם מלמדים על כך שהנאשמים לא מתחרטים חרטה כנה ואמתית על מעשיהם, אשר בוצעו מתוך מניעים לאומניים. יחד עם זאת, יש לזקוף לזכות הנאשמים את העובדה שהם הודו במיוחס להם, ובכך הם חסכו מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. בגין כך זכאים הנאשמים להקלה של ממש בעונשם לעומת העונש שהיה נגזר עליהם אלמלא הודאתם. ואכן, אלמלא הודו הנאשמים במיוחס להם היה מקום לגזור עליהם עונש חמור יותר לנוכח רצף מעשי הטרור שהם בצעו.

תסקיר שירות המבחן אינו מלמד על נזק מיוחד שעלול להיגרם לנאשמים או למשפחותיהם ככל שייגזר עליהם עונש של מאסר בפועל.

חרף הודאת הנאשמים במיוחס להם, אשר כאמור תיזקף לזכותם, יש לציין שהם לא עשו דבר כדי לחזור למוטב או כדי לתקן את תוצאות מעשיהם ולפצות את נפגעי העבירה בגין הנזק שנגרם להם.

תסקיר שירות המבחן גם לא מלמד על נסיבות חיים קשות שהיו להן השפעה על העבירות שביצעו הנאשמים.

לזכות הנאשמים יש לזקוף גם את העובדה שאין להם עבר פלילי.

לאור כל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה אני סבור שיש למקם את עונשם של הנאשמים בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

13. העונש המתאים

אשר על כן, ולאחר שנתתי את דעתי לכל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים שלהלן:

על נאשם 1 -

א. 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה שהיא בגדר מעשה טרור כמשמעו של מונח זה בסעיף 2 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו - 2016, או עבירה מן העבירות בהן הוא הורשע לפניי אף אם היא לא תבוא בגדר המונח מעשה טרור.

ג. קנס בסכום של 10,000 ₪ או עשרים ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.22 ובהמשך עד לאחד בכל חודש בחודשים שלאחר מכן. אי פירעון של אחד התשלומים במלואו ובמועד יעמיד לפירעון מידי את כל יתרת הקנס שלא שולמה.

על נאשם 2 -

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה שהיא בגדר מעשה טרור כמשמעו של מונח זה בסעיף 2 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו - 2016, או עבירה מן העבירות בהן הוא הורשע לפניי אף אם היא לא תבוא בגדר המונח מעשה טרור.

ג. קנס בסכום של 7,000 ₪ או ארבעה עשר ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה עשר

תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.22 ובהמשך עד לאחד בכל חודש בחודשים שלאחר מכן. אי פירעון של אחד התשלומים במלואו ובמועד יעמיד לפירעון מידי את כל יתרת הקנס שלא שולמה.

הודע לנאשמים על זכותם לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.